

PRESEDNIKU USTAVNOG SUDA REPUBLIKE SRBIJE

PRESEDNIKU VISOKOG SAVETA SUDSTVA I VRHOVNOG KASACIONOG SUDA

PRESEDNIKU DRŽAVNOG VEĆA TUŽILACA I REPUBLIČKOM JAVNOM TUŽIOCU

PRESEDNIKU ADVOKATSKE KOMORE SRBIJE

Poštovani,

Dana 15. marta 2020. godine, predsednik Republike Srbije, predsednik Vlade Republike Srbije i predsednik Narodne skupštine Republike Srbije su, uz pozivanje na odredbu člana 200. stav 5. Ustava Republike Srbije, proglasili vanredno stanje u Republici Srbiji.

Ovo je učinjeno uprkos činjenici da je ova mogućnost predviđena samo za slučajeve u kojima Narodna skupština nije u mogućnosti da se sastane, koji slučajevi se nisu ostvarili, a bez prethodnog obaveštavanja narodnih poslanika o postojanju predloga za uvođenje vanrednog stanja i bez pokušaja predsednika Narodne skupštine da uopšte sazove sednicu Narodne skupštine. Sama odluka o vanrednom stanju ne sadrži nikakvo obrazloženje o tome ko je i na osnovu čega odlučio da Narodna skupština nije u mogućnosti da se sastane i odlučio da se primeni član 200. stav 5. Ustava.

Ne želimo da verujemo da je izgovor za primenu člana 200. stav 5. bila *Naredba ministarstva o zabrani okupljanja u Republici Srbiji na javnim mestima u zatvorenom prostoru*, jer bi to predstavljalo najgrublju povredu Ustava i principa podele vlasti između najviše zakonodavne, sudske i izvršne, gde izvršna vlast svojom naredbom o zabrani okupljanja praktično suspenduje Skupštinu.

U skladu sa članom 200. stav 8. Ustava Narodna Skupština bi morala u roku od 48 sati da zaseda i potvrdi odluku o vanrednom stanju. Rok polako ističe i jasno je da predsednica Narodne Skupštine nema nameru da zakaže sednicu Skupštine, iako Skupština po članu 109. stav 7. ima punu nadležnost.

Posebno je zabrinjavajuće što Vlada ne koristi proglašenje vanredne situacije, koja se upravo koristi za epidemije i pandemije u skladu sa *Zakonom o smanjenju rizika i upravljanju vanrednim situacijama*, već se pribegava vanrednom stanju koje je, baš kao i ratno stanje, rezervisano samo za opasnost koja ugrožava opstanak države ili građana.

Imajući u vidu činjenicu da ovo sprečavanje Narodne skupštine u vršenju svojih ustavnih ovlašćenja predstavlja ne samo napad na ustavni poredak, vladavinu prava i demokratske tekovine, već i uzurpaciju narodne suverenosti od stane grana izvršne vlasti, koju je

zloupotrebom službenih ovlašćenja i nevršenjem službene dužnosti omogućio predsednik Narodne skupštine, zahtevamo da se organ javne vlasti kojim rukovodite i za čije ste zakonito postupanje odgovorni, upozna sa navodima ovog pisma, kako bi se po ovom pitanju preduzele određene mere iz nadležnosti svakog organa ponaosob.

U tom smislu, podsećamo vas da nikada u modernoj srpskoj istoriji nije dolazilo do sličnih zloupotreba Narodne skupštine, te da je čak i u najtežim trenucima po ovu državu i ovaj narod, Narodna skupština donosila odluke iz svoje nadležnosti. Čak i onda kad je zasedala van granica svoje zemlje, poput izgnanstva u toku Prvog svetskog rata, čak i onda kada su nasilno svrgavani šefovi države i vlade, čak i onda kada smo živeli u sistemima koji se nisu smatrali demokratskim, niko nije uspeo da Narodnu skupštinu uskrati za pravo i obavezu da odlučuje o pitanjima iz svoje nadležnosti.

Uvereni da je svako od vas svestan ozbiljnosti situacije te posledica ovog protivustavnog čina, očekujemo da u interesu očuvanja narodne suverenosti, vladavine prava i demokratije u Srbiji, preduzmete sve ono što vam Ustav i zakoni ove zemlje nalažu.

U prilogu dostavljamo poslanička pitanja upućena predsedniku Narodne skupštine, predsedniku Republike i prededniku Vlade RS kao i Zahtev za sazivanje Vanredne sednice Skupštie Srbije upućen dana 18.03.2020. godine.

U Beogradu,

18.03.2020. godine

S poštovanjem,

NARODNI POSLANICI

Saša Radulović s.r.

Vojin Biljić s.r.

Branka Stamenković s.r.